

Stiegels Kathās. 102, 134. — 6) Spr. 1434. Buāg. P. 10, 35, 17. ब्रह्मोदिता-
नेपैः harte Worte 12, 6, 22. श्रान्तपे भ्रुकुटीकटाक्षकुटिलं दृष्टं खलानां मुखम्
2079. श्रान्तपमाज्ञतया verächtlich 2639. L.A. (II) 90, 5. श्रान्तिवैतलकटाक्षनेपैः
so v. a. mit verächtlichen Seitenblicken Buāg. P. 10, 32, 6. — 7) lies: in
der Rhetorik Einwurf, Einwendung, eine Erklärung, dass man mit
Etwas nicht einverstanden sei, insbes. Berichtigung der eigenen Rede:
प्रतिषेधोक्तिरान्तपैः Kāvya. 2, 120. प्रतिषेध इवेष्टस्य यो विशेषाभिधत्स-
या । तमान्तपे भ्रुवति Agni-P. beim Schol. zu Kāvya. 2, 120. Kāvya-Pr.
137, 16. fgg. Śāh. D. 714. KUALAJ. 93, a (114, a). PRATĀPAR. 93, b, 4. Vgl.
श्रान्तरान्तपे, श्रान्तश्रान्तपे, श्रान्तज्ञान्तपे, श्रान्तश्रान्तपे, श्रान्तश्री-
चनान्तपे, उपायान्तपे, कारणांतपे, कार्यांतपे, धर्मान्तपे, धर्म्यांतपे, पर्वशान्तपे,
पुरुषान्तपे, प्रभुवान्तपे, भविष्यदान्तपे, मूर्खान्तपे, पत्नान्तपे, रोषान्तपे, वर्तमा-
नान्तपे, वृत्तान्तपे, श्लिष्टान्तपे, संशयान्तपे, साधिव्याप्तपे, क्लेशान्तपे. — 8) Her-
ausforderung (zum Streit) Kathās. 66, 65.

श्रान्तपण adj. (f. ṣ) an sich ziehend, mit sich fortreisend: विद्या Mā-
LATIM. 160, 13. destroying BENFV.

श्रान्तपसूत्र (श्रा० + सूत्र) n. ein Faden, auf den Perlen aufgereiht wer-
den, RAAG. 6, 28, v. 1.; vgl. Śāh. D. 316, 6. ed. Calc. des RAAG. liest श्रा-
न्तिय्य st. उन्मुच्य bei St.

श्रान्तपिन्् hindeutend —, anspielend auf Śāh. D. 287.

श्रान्तपेय्य adj. 1) wogegen man einen Einwurf zu erheben hat, womit man
sich nicht einverstanden erklären kann Kāvya. 2, 120. — 2) herauszu-
fordern (zum Spiel, zum Kampf) Kathās. 121, 90.

श्राद्यन्त् Z. 4 Çat. Ba. liest श्राद्यन्त्.

श्राव m. Fanggrube (Comm.), viell. Ziel oder Schussweite (vgl. श्रावणा):
इयति म् श्राव् इयति नार्यारत्स्यामि TS. 8, 4, 11, 3.

श्रावणा m. Zielscheibe Çākh. Ça. 6, 3, 8. LĀṬJ. 1, 11, 5. विततो देव श्रा-
वणाः 3, 10, 5. स्थूणे विमिन्वत्श्रावणाया Çākh. Ça. 17, 5, 5. श्रावणां वि-
द्यति 13, 4. Ebonso KHĀND. Up. 4, 2, 7, 8: यथाश्मानमावणा मृत्वा विद्यंसेत.
Häufig श्रावणा geschrieben.

श्रावणउल्ल m. Bein. Çiva's Verz. d. Oxf. H. 77, b, 21. — adj. (f. श्रा)
Indra gehörig: दिप् i. i. Osten VARĀH. BRH. S. 35, 7. — Welche Bed.
hat aber das Wort beim Schol. zu PRAB. 50, 12?

श्रावर् vgl. मृगावर्.

श्रावटीश्रतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 10.

श्रावतात m. = श्रावता HALĀS. 3, 53.

श्रावुकारीष TBa. 1, 1, 3, 3.

श्रावित Spr. 1262. कृतश्रित Kathās. 52, 131. 53, 19. 54, 8. ०भूमि 59, 44.

श्रावितक 1) Kathās. 52, 133. 59, 41. 63, 126. श्रावितकटवी Wildpark 53,

13. चकारावितकक्रीडा स तत्र 54, 4.

श्रावितकतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 60, a, 80.

श्रावितशीर्षक n. eine Art Verzierung an einem Gebäude (कुट्टिमभेद);
s. u. कुमशोर्ष.

श्राव्यम् (von व्या mit श्रा) m. = प्रजापति UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 4, 232.

श्राव्या VS. PRĀT. 1, 33. बभूव काञ्चनपुरीत्याख्यया नगरी पुरा Ka-
THĀS. 59, 22. त्रयोविंशत्यनिकाख्यं भूमेर्भारम् genannt so v. a. bestehend
in, das ist Buāg. P. 10, 50, 15. भस्माख्य adj. den Namen Asche führend so
v. a. Nichts als Asche sendend Spr. 5023. श्राव्या so v. a. संख्या Zahl,

V. Theil.

Anzahl, Dauer der Zahl nach: एषा द्वादशसाक्षी युगाख्या परिकीर्तिता
MBh. 3, 12831 = HARIV. 515, wo aber युगाख्या प्रकीर्तिता gelesen
wird. दशाख्यायै पौरसख्यम् Freundschaft unter Bürgern einer Stadt
umfasst einen Zeitraum von zehn Jahren d. i. Bürger nennen sich Freunde
auch dann, wenn sie im Alter zehn Jahre von einander entfernt sind.
M. 2, 134. श्राव्या so v. a. प्रख्या Aussehen am Ende eines adj. comp.:
वृक्षेषु रुचिराख्यासु (= रुचिरशोभासु Schol.) R. 7, 60, 12. Hierher könnte
auch भस्माख्य (s. oben) gezogen werden; = भस्मीभूत Schol.

श्राव्यात 2) VS. PRĀT. 5, 16. 6, 1. 8, 54.

श्राव्यातर् Erzähler, Mittheiler MBh. 12, 5205.

श्राव्यातवाद (श्रा० + वाद्) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H.
245, b, No. 616. HALL 38. ०टीका, ०टिप्पणी und ०व्याख्यासुधा 59. ०वि-
वेचन Verz. d. Oxf. H. 245, b, No. 616.

श्राव्यातविवेक (श्रा० + वि०) m. = श्राव्यातवाद HALL 38.

श्राव्यातव्य MBh. 3, 15699.

श्राव्यात 1) कथाव्यातपु. Kathās. 33, 25. धर्माव्यात das Auseinander-
setzen der Pflichten Spr. 4234. in der Dramatik das Mittheilen eines
vorangegangenen Ereignisses Śāh. D. 300. 471. — 2) Verz. d. Oxf. H.
54, b, 13. (महाकाव्ये) अस्मिन्नार्षे पुनः सर्गा भवत्याव्यातानसंज्ञकाः Śāh. D.
360. — Vgl. उपाव्यात.

श्राव्यात 2) Ind. St. 8, 339. fg.

श्राव्यातव्य (von श्राव्यात) berichten, mittheilen: श्राव्यातवित्वा व्या-
व्यातमेतदाचक्ष्व पृच्छतः MBh. 12, 2452. व्याव्यातवित्वा व्याव्यातमेवाम्
ed. Bomb., der Schol. scheint aber श्राव्यातवित्वा vor sich gehabt zu haben
श्राव्यातवित्वा Kāvya. 1, 23. Śāh. D. 368. गर्दभाव्यातवित्वा Kathās. 63, 124.
श्राव्यातवित्वा mitsutheilen, anzugeben, einzugestehen JĀS. 3, 43.

2. श्राम zu streichen, da für श्रामलेन an der a. St. ohne Zweifel श्रा-
गतले zu lesen ist; vgl. श्रामति obond. 9. श्रामतल (von श्रामत) n. be-
deutet das Herkommen, Herkommen (eines Dinges).

श्रामति 1) Anknft Çiç. 9, 43. Entstehung Verz. d. Oxf. H. 312, a.
No. 745, Z. 21. हृदिस्वार्थगत्या so v. a. indem das, woran er gerade
denkt, hinzukommt, sich hinzugesellt Śāh. D. 132, 7. — 2) zu streichen,
da das Wort auch hier das Herkommen, Herkommen (eines Dinges) be-
deutet. BENFV giebt das Wort durch concern wieder, eben so übersetzt
er श्रामत (s. oben u. 2. श्राम).

श्रामतु UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 1, 70. 1) मूलभृत्योपरिधेन नागतप्रतिमा-
नयेत् Spr. 2230. परित्राञ्ज Kathās. 61, 94. — 3) ०त्रण Verz. d. Oxf. H.
316, b, 5.

श्रामतुञ्ज Verz. d. Oxf. H. 312, a, No. 745, Z. 24.

श्राम 2) a) am Ende eines adj. comp. f. श्रा Kathās. 36, 391. — d) fuge
noch Erlangung, Erwerb hinzu. — e) das letzte Beispiel gehört zu d). — f)
das Lernen, Auswendiglernen (beim Lehrer): चतुर्भिश्च प्रकारिर्विद्यापयुक्ता
भवति श्रामकालेन स्वाध्यायकालेन प्रवचनकालेन व्यवहारकालेनेति
PAT. in MAHĀBH. 39. श्रामकाल = ग्रहणकाल KĀJ. — g) पस्यागमो
केवलज्ञानविकल्पे तं ज्ञानपर्ययं विणाञ्जं वदति Kenntnisse, Wissen Spr. 2660.
Das letzte Beispiel gehört zu h). — h) = हृद्स् HALĀS. 1, 9. पस्तु प्र-
न्यार्थतत्त्वज्ञो नास्य प्रन्यागमो वृथा so v. a. Kenntniss des überlieferten
Wortlautes Spr. 4919. व्याकर्णागम der überlieferte Wortlaut der Gram-